

Այս աշտարակաց երեսոյթը հագարացւոց սրտին անպատմելի ախրութիւն մը բերաւ : Ավահամտին իշխանը ամենայն ջանք՝ ի գործ դրաւ անոնց սիրտը վառելու . դրամ՝ և վարձք խոստացաւ . բայց աս ջանքերը՝ ի դերեւ ելան . ամենայն ճարտարք և գործաւորք նաւթի՝ չկրցան իրենց պատիւը պահել : Ի՞ն ատեն մէկ դամասկացի երիտասարդ մը գուրս ելաւ , արուեստով ձուլիչ , և խոստացաւ այրել ան աշտարակները , թէ որ իրեն տրուի քաղաքը մօնելու միջոցները : Ի՞նչարկութիւնը ընդունեցան . Աքեա մտաւ , և ամենայն հարկաւոր միջոցները ըստ խնդրանացը տուին . արոյրէ կաթսաներու մէջ եռալ տուաւ նաւթի հետ խառնած ուրիշ գեղորայք , և երբոր աս նիւթերը աղէկ մը բորբոքեցան վառեցան , հրեղէն գունտերու երեսոյթ առին , առաւ երիտասարդը զասոնք նետեց աշտարակաց մէկուն վրայ , որ շուտ մը արծարծեցաւ : Ո՞էկ վայրկենի մէջ աշտարակը բոցեղէն լեռ մը գարձաւ՝ որուն գագաթը երկնաշափ կը բարձրանար . . . յանկարծ մինչդեռ հագարացիք աղօթելու հետ էին , երկրորդ աշտարակն ալ բուրնկեցաւ , վերջը երրորդն ալ նմանապէս ' , : Ինչուան ան ատեն կաւիճով ու քացախով կրցեր էին ապահովցընել յունական կրակէն պաշտման մէքենաները : Ի՞նչ կերպով արդեօք դամասկացի ձուլիչը կրցեր էր այսպիսի ահաւոր բան մը հնարել : Ի՞սոր վրայ խօսք մը չեն զրուցեր արաբացի պատմիչք . և ոչ ալ կ'ըսեն թէ արդեօք անոր հետ կորաւ նաև ան գիւտն թէ չէ . բայց կ'երեւայ թէ բոլորովին կորսուած ըլլայ . որովհետեւ քիչ ատեն անցնելէն ետքը գարձեալ պատերազմաց մէջ կաւիճը , աւազն ու քացախը գործածել սկսան յաջողութեամբ՝ յունական կրակին ներգործիչ զօրութիւր ոչնչացընելու համար : Ի՞սով , շատ հաւանական կ'երեւանայ որ աս երկու գիւտերս զանազան բաներ են , բայց մէկը մէկալէն առաջեած :

¹ Այսպիսի գէտք մը կը պատմէ նաև Լասաի վերացին իր Պատմութեանը մէջ . երես 70 :

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Լուղովիկոս ԺԶին վարքն ու մահը ¹.

Ի՞ն ատեն միտքս դրի որ երթամամանւինս և որդիքս գանելու , որոնք յարիզէն հինգ փարսախ հեռու գեղ մը կը կենային . վասն զի երկու տարուընէ ՚ի վեր էր որ անոնց բնակութիւնը հն փոխադրեր էի . բայց ճամբաները գոյց ըլլալով՝ դժուարին էր անցնիլը , առանց Կամպոյ տիկինը թողլու . ուստի որոշեցի Ա երսայլի ճամբէն երթալ , ուր էր նաև իրեն տունը : Ուղեկից եղան ինծի զմեղ հիւրընկալող պարոնին որդիքը : Եախ Ա ուղովիկոս ԺԶին կամուրջէն ան յանք , որն որ մերկ և կողոպտուած դիակ ներով ծածկուած էր , և որոնք օգուն սաստիկ տաքութէն ապականիլ սկսեր էին : Ա երջապէս զանազան վտանգներէ ազատելէն ետքը՝ քաղաքին մէկ անձանօթ կողմէն զուրս ելանք :

Հազիւ քիչ մը առաջ գնացեր էինք՝ մէյմըն ալ կը լուսէլի դաշտին մէջ ձիաւոր գեղացիներ դիմացնիս ելան , որոնք իրենց զէնքերովը սպաւնալիքներ ընելով մեզի ՚ Լամ կեցէք , կը պուային , և կամմահէրնիդ աչուընիդ պիտի առնուք , : Ո՞էջէրնէն մէկը կարծելով թէ թագաւորին պահապաններէն մէկն եմ ես , մէկէնիմէկ վրաս շտկեց հրացանը , և քիչ մնաց պիտի պարպէր , թէ որ ուրիշ մը չարգիլէր և չհամոզէր զինքը : Ո՞ժիրարտ արուարձանին հսկողութեան պաշտօնարանը տանելու . ՚ Հօն , ըսաւ , արդէն քսանի չափ փակուած անձինք կան . զասոնք ալ խրկենք՝ որպէս զի կատարելու հանդէնիս աւելի փառաւոր ըլլայ , :

Երբոր ատեան տարուեցանք , մեր հիւրընկալուին տղաքը ճանցուեցան : Դատաւորը հարցուց ինծի . ՚ Ինչու հայրենեաց վտանգին ատենը՝ անգործ

¹ Տես . Հտ . ԺԳ , երես 329 . Հտ . ԺԴ , եր . 170 , 240 :

կեցեր ես, ու այսպիսի նեղ ատենին՝ ի արիզէն կը հեռանաս : Ի սով յայտնի կ'երենայ որ դուն գէշ և մխասակար դի տաւորութիւն մը ունիս,,,: Դ ա բ ո ի ն ո ս քը բերանն էր, “ Ի ս յ ն ա յ դ պ է ս է, ա պ ու ա ց ա մ բ ո ի ը , բ ա ն ս տ դ ր ու ի ն ա զ ն ու ա պ ե տ ա կ ա ն ք,,,: Դ ա ր ձ ա յ պ ա տ ա ս խ ա ն տ ու ի ի ն ծ ի հ ե տ խ օ ս ո լ ի ն . ” Ի մ մ ի տ ք ս է ր շ խ տ ա կ տ ու ն ս ե ր թ ա լ, և Ա ե ր ս ա յ լ ի ձ ա մ բ ու ն վ ր ա յ՝ ու ր ի մ բ ն ա կ ու թ ի ւ ն ս է ր՝ պ ա տ ա չ ե ց ա ն ք ա ս ո ն ց . ի ն չ պ է ս ձ ե ր տ ե զ զ ը հ ո ս է, ն ո յ ն պ է ս ա լ ի մ տ ե զ զ հ ո ն է,,,: Ո յ ա մ ն պ յ տ ի կ ի ն ն ա լ ի ն ծ ի պ է ս ք ն ն ու ե լ ո վ , ե ր բ ո ր մ ե ր հ ի ւ ր ը ն կ ա լ ու ի ն տ ղ ա ք ը հ ա ս տ ա տ ու թ ի ւ ն տ ու ի ն մ ե ր բ ա ս ա ծ ն ե ր ու ն ձ մ ա ր տ ու թ ե ա ն ը , զ ի ւ ր ու թ ե ա մ բ ա ն ց ա գ ի ր ն ե ր ը տ ր ու ե ց ա ն մ ե զ ի :

Ո յ ե ծ ա պ է ս շ ն ո ր հ ա կ ա լ կ' ը լ լ ա մ Ի ս տ ու ծ ոյ ո ր ա զ ա տ ե ց զ ի ս Ա ո ժ ի ր ա ր տ ի ս ա ր ս ա փ ե լ ի բ ա ն տ է ն , ո ւ ր ո ր բ ա ն ս ու ե ր կ ու թ ա գ ա ւ ո ր ա կ ա ն պ ա չ հ ա պ ա ն զ օ ր ք ե ր փ ա կ ու ա ծ կ ե ց ա ծ է ի ն , և զ ո ր ո ն ք ս ե ս տ ե մ բ ե ր ա մ ս ո յ ն ։ Զ ե ն ս ո ս կ ա լ ի ա ն գ թ ու թ ե ա մ բ ս պ ա ն ն ս ե ց ի ն :

Ա ե ր ս ա յ լ ե ր թ ա լ ու ա տ ե ն ձ ա մ բ ու ն վ ր ա յ շ ա տ տ ե ղ ա ս դ ի ն ա ն դ ի ն ս տ ի պ ու ե ց ա ն ք կ ե ն ա լ , ո ր ա կ է ս զ ի ա ն ց ա գ ի ր ն ի ս ն ա յ ի ն . ս ա կ ա յ ն վ ե ր ջ ա պ է ս Ո յ ա մ ն պ յ ի ս տ ու ն ը ի ր տ ու ն ը հ ա ս ց ը ն ե լ ո վ , մ է կ է ն ի մ ը ն տ ա ն ե ա ց ո ւ ք ո վ դ ա ր ձ ա յ : Ի ա յ ց ի ն ք ի ն ք ս թ ի վ ի պ ա լ ա տ ի ն պ ա տ ու հ ա ն է ն վ ա ր ձ գ ե լ ու ա տ ե ն ս ո ւ ն ե ց ա ծ վ ա խ ս , և ձ ա մ բ ու ն վ ր ա յ կ ր ա ծ տ ա գ ն ա պ լ ու և ն ե զ ու թ ի ւ ն ն ե ր ս ա յ ն չ ա պ ա փ ա զ գ ե ց ու թ ի ւ ն ը ր ա ծ է ի ն վ ր ա ս , ո ր հ ա զ ի ւ թ է տ ու ն հ ա ս ա յ չ հ ա ս ա յ ՝ ս ա ս տ ի կ ջ ե ր մ մ ը վ ր ա ս ե կ ա ւ , և ի ր ե ք ո ր ս տ ի պ ե ց զ ի ս ա ն կ ո զ ի մ է ջ մ ն ա լ . բ ա յ ց տ ե ս ն ա լ ո վ ո ր ա մ ե ն ս ե ի ն լ ո ւ ր մ ը շ ե մ կ ր ն ա ր ա ո ն ու լ թ ա գ ա ւ ո ր ի ն վ ր ա յ , ա ռ ա ն ց ի մ տ կ ա ր ու թ ե ա ն ս ն ա յ ե լ ու ն ո ր է ն Բ ա ր ի զ դ ա ր ձ ա յ :

Ի մ ո յ ս 13 ։ ի ր ի կ ու ա ն գ է մ պ ա լ ա տ ը հ ա ս ն ե լ ո վ՝ ի մ ա ց ա յ ո ր թ ա գ ա ւ ո ր ա կ ա ն ը ն տ ա ն ի ք ը ա մ ո յ ն 10 ։ ՚ ի Ֆ է յ լ ե ա ն ա ր գ ի լ ո ւ ե լ է ն վ ե ր ջ ը , Տ ա մ ա ր ի բ ա ն տ ո ր տ ա ր ու ե ր է . և թ է թ ա գ ա ւ ո ր ը ի ր է ն ծ ա ռ ա յ ե լ ու հ ա մ ա ր ա ս ե ր է ե ղ ե ր զ ը ա մ ի ի ՚ ի ր ա ս ա լ ի ն ս ե ն ե կ ա պ ե տ ը . և թ է

Հ ի ւ ՚ ո ր թ ա գ ա ւ ո ր ի ն դ ո ւ ն ա պ ա ն ն է ր , թ ա գ ա ժ ա ռ ա ն գ ի ն ա ռ ա ջ ի ն ս ե ն ե կ ա պ ե տ ս ա հ մ ա ն ո ւ ե ր է . թ ա գ ու հ ո յ ն ա լ ը ն կ ե ր ա կ ի ց ե ղ ե ր է ն լ ա մ պ ա լ ի շ խ ա ն ո ւ հ ի ն , ի մ ա ր զ է լ մ ա ր զ ի զ ու հ ի ն , և Փ ո լ ի ն ի մ ա ր զ է լ օ ր ի ո ր դ ը : Խ ա կ ի մ ի պ ա յ ո ւ , Պ ա պ ի ր , Վ ա լ ա ր , և Ա է ն թ - Պ ր ի ս տ ի կ ն ա յ ք ը ի շ խ ա ն ի ն և ի ր ե ք ի շ խ ա ն ո ւ հ ե ա ց հ ե տ մ է կ տ ե ղ գ ն ա ց ե ր է ն :

Ո ւ ս տ ի ե ր բ ո ր բ ո ւ լ ո վ լ ի յ ս ս կ ա ր ա ծ է ի , կ ա ր ծ ե լ ո վ թ է ա լ պ ի տ ի շ կ ա ր ե ն ա մ ա ր ք ա յ ո ր դ ւ ո յ ն ծ ա ռ ա յ ե լ , և կ' ո ւ զ է ի գ ե ղ ը ի մ ը ն տ ա ն ե ա ց ո ւ ք ո վ ք ա շ ո ւ ի լ , մ է յ մ ը ն ա լ թ ա գ ա ւ ո ր ի ն բ ա ն տ ո ւ թ ա ր ու ե լ ո ւ ն ե օ թ ն ե ր ո ր դ օ ր ը ի մ ա ց ա յ ո ր , ի ո ւ ո վ ա ր ա ք գ ի շ ե ր մ ը Տ ա մ ա ր ի ն մ է ջ թ ա գ ա ւ ո ր ի ն ծ ա ռ ա յ ո ւ թ ե ա ն ը ե ղ ո ղ ա ն ձ ի ն ս ք ը ր ա ն է ր է ն ո ւ թ ա ծ բ ա ն տ ը տ ա ր ե ր է ն , բ ա ց ՚ ի Պ ա ր ո ն հ ի ւ է ն զ ո ր ն ո ր ն ո ր է ն թ ա գ ա ւ ո ր ի ն ք ո վ լ զ ա ր ձ ու ց ե ր է ն : ՚ յ ն ա տ ե ն ը Փ ե թ ի ո ն Բ ա ր ի զ ո ւ ք ա ղ ա ք ա կ ա ն կ ա ռ ա վ ա լ ը ր է ր է ո ր հ ա ս ա ր ա կ ա ց ա տ ե ա ն ը ը ն դ ու ն ի ա ս ա ղ ա զ ա ն ք դ , ո ր ո վ շ է տ ե ա ր դ է ն մ է յ մ ը ա ղ ք ո ւ ն ե ա ց ծ ա ռ ա յ ե ր է ր է ս , Բ ա յ ց է ս յ ի շ ե ց ու ց ի ի ր է ն հ ի ւ ի ն օ ր ի ն ա կ ը , զ ո ր ն ո ր ն ո յ ն ա տ ե ա ն ը ը ն տ ր ա ծ է ր թ ա գ ա ւ ո ր ի ն ծ ա ռ ա յ ո ւ թ ե ա ն ը հ ա մ ա ր : ՚ ն ա տ ե ն ք ա ղ ա ք ա պ ե տ ը խ ո ս տ ա ց ա ւ ձ ե ռ ք է ն ե կ ա ծ ի ն շ ա փ պ ա մ կ ե ն ա լ , և խ ը ն դ ի ր ք ս կ ա տ ա ր ե լ ու ա շ խ ա տ ի լ : ՚ զ ա շ ա ն ք մ ՚ ա լ ը ր ի ի ր է ն ո ր ե թ է կ ա ր ե լ ի է՝ մ է յ մ ը ի մ ա ց ը ն է ա ս բ ա ն ս թ ա գ ա ւ ո ր ի ն ։ զ է ը ր ա ւ , ո ւ ե ր կ ու օ ր է ն ն ա մ ա կ մ ը զ ր ե ց ա ռ լ ո ւ գ ո վ ի կ ո ս ՚ ա յ խ օ ս ք ե ր ո վ ս :

՚ յ ե ր ՚ ը ր ա յ . ՚ ն ս ե ն ե կ ա պ ե տ ը ո ր ՚ շ ա տ տ ե ն է ՚ ի վ ե ր ա մ ե ն ա յ ն հ ա ւ ա ՚ տ ա ր մ ո ւ թ ե ա մ բ ծ ա ռ ա յ ա ծ է ր թ ա ՚ զ ա ւ ո ր ա կ ա ն ի շ խ ա ն ի ն , կ ը փ ա փ ի ա ք ի

„ նորէն շարունակել աս պաշտօնը ի-
„ րեն քով, և կը յուսայ որ ընդու-
„ նելի կ'ըլլայ Ձեզի իր աս խնդիրքը .
„ իսկ ես իմ կողմանէս ամեննեխն ընդ-
„ դիմութիւն մը չունիմ,, :

Ուագաւորը զրուածքով պատախան
տուաւ թէ ամենայն հաճութեամբ կ'ըն-
դունի զիս իր որդւոյն ծառայութեանը
մէջ : Աւստի շուտ մը Տաճարը տարուե-
ցայ, ուր աղէկ մը վրաս գլուխս քննե-
լէն և հարկաւոր պատուէրները տալէն
վերջը՝ Աշտարակը տարին զիս օգոստո-
սի 25^ն, գիշերուան ժամը ութին :

Նեմկինար բացատրել թէ ինչ տագ-
նապ էր ունեցածս երբոր առջի անգամ
տեսայ ան մեծափառ և միանգամայն
դժբաղդ ընտանիքը : Ամենէն առաջ
թագուհին խօսեցաւ հետո, և քանի
մը սրտաշարժ և առաքինական խօսքե-
րէն վերջը, ըսաւ . “ Դառայէ որդւոյս
ամենայն հաւատարմութեամբ, և թէ
ինչ պիտի ընես՝ տեղնիտեղը կ'իմացընէ
քեզի Հիւ,, : Այս խօսքերը լսելով՝
բերան բռնուեցաւ, ու հազիւ կրցայ
պատախան մը տալ :

Երբոր թագուհին և իշխանուհինե-
րը իրիկուան սեղանի նստեր էին, և
քովերնին՝ ամսոյն ութէն սկսեալ ծա-
ռայող կանայք չէին մնացեր, հարցու-
ցին ինծի թէ արդեօք յարմարութիւն
ունիմ գլուխնին շտկելու, “ Այ՞ , կըր-
նամ ընել,, պատասխանեցի . աս խօս-
քիս քաղաքական պաշտօնեայ մը քովս
մօտենալով՝ խիստ ձայնով մը ըսաւ .
“ Արթուն և զգոյշ պէտք է ըլլաս քու
պատասխաններուդ մէջ,, : Այս խօսքս
վախ մը ձգեց վրաս :

Տաճարը մտնելէս ետե գրեթէ ու-
թը օր՝ աւելի թեթև և տնական ծա-
ռայութիւններ կ'ընէի . իսկ Հիւ ըն-
տանեաց հարկաւոր եղած պիտոյքը կը
ձարէր : Աթը օրուընէ վերջը երկուք-
նիս մէկտեղ կ'ընէինք ծառայութիւն-
ները . ես աւելի թագաւորին կը ծա-
ռայէի, և ամէն առտու իրեն մազը յար-
դարողն էի :

Երբոր իմացայ որ քաղաքական պաշ-
տօնեաններուն ազքը միշտ իմ վրաս է,

և թէ ոչինչ բան մըն ալ իրենց կասկած
կու տար, ամէն զգուշութիւն ըրի որ-
պէս զի ըրլայ թէ անխոհէմութիւն մը
ընելով՝ գլխուս փորձանք մը բերեմ :

Աեպտեմբերի 25^ն մեծ շփոթութիւն
մը ելաւ Տաճարին չորս կողմը : Ուագա-
ւորը ընտանիքովը հանդերձ պարտէզ
ինջաւ, շրջան մը ընելու, ուր քաղաքա-
կան պաշտօնեայ մը միշտ ետեներնէն կը
քալէր : “ Կաշ բան ըրինք, ըսաւ քովի
պահապանին, որ կերակրէն վերջը թող
տուինք իրենց պարտէզը քալելու ,, :
Արտուընէ ՚ի վեր Աշտարակին պահա-
պանաց զիսաւորներուն մէջ շփոթու-
թիւն մը և անհանգստութիւն կը տես-
նէի : Վիչ ատենէն թագաւորը իր
ընտանեօքը նորէն իրենց բնակարանը
դարձուցին : Ասոնք երբոր ամէնքը մէկ-
տեղ թագուհւոյն խուցը ժողվուած կե-
ցեր էին, յանկարծակի երկու քաղաքա-
կան պաշտօնեայք ներս մտան : Ան-
ջերնէն մէկը, որ Ատթէոս կը կո-
չուէր, զլուխը բանալով ըսաւ թագա-
ւորին . “ Տէր արքայ, դու ալ չես գի-
տեր թէ գործողութիւնք ինչ վիճակ
առած են : Հայրենիք մեծ վտանգի
մէջ են, թշնամին մեզի մօտ կեցած, և
Վրուսիոյ թագաւորը մեծ բանակով
դէպ ՚ի Շալն կ'երթայ . այսչափ և
այսպիսի ըլլալիք չարեաց՝ միայն դուն
պիտի ըլլաս պատասխանատու : Անք
տարակուսիր որ թէ մենք և թէ մեր
ամուսինքը և որդիք պիտի իյնանք մեռ-
նինք . բայց գիտցիր որ ժողովուրդն ալ
պիտի չմոռնայ իր վրէժը հանելու .
դուք՝ մեզմէ առաջ պիտի մեռնիք : Ա-
կայն դեռ բաւական ժամանակ կայ,
կրնաք , “ Կեռ խօսքը բերանն էր,
թագաւորը՝ այսպիսի խրոխտ կերպով
հետը խօսողին հանդարտութեամբ պա-
տասխան տուաւ . “ Ձեռքէս եկածը
ինչուան հիմայ ընելու չդանդաղեցայ,
որպէս զի կարենամ ժողովրդեան օգտա-
կար ըլլալ . այս բանիս նկատմամբ սիրտս
հանդարտ է,, : Ատթէոս՝ Հիւ սե-
նեկապետին դառնալով, ըսաւ . “ Հա-
սարակաց ատեանը պատուիրեց ինծի,
որ բանտ դնեմ զքեզ : — Օսկը,, հար-

յուց թաղաւորը : “Վու սենեկապետդ զՊարոն Հիւ , պատասխանեց պաշտօնեան : Այսգաւորը կ'ուզէր գիտնալթէ ինչ յանցանաց համար ամբաստանուեր էր Պարոն Հիւ . բայց բան մը չկրնալվ իմանալ , մեծ անհանգստութեան մէջ էր . ուստի ստիպուեցաւ իր մէկ հաւատարիմ պաշտօնէէն ալ զըրկուիլ : Խրբոր քաղաքական պաշտօնեայք թագաւորին քովէն պիտի հեռացընէին զՀիւ , իրենց աչքին դիմաց կնքեցին անոր սենեակը , ու գիշերուան վեցին՝ տարին զինքը , քսան օր Տաճարին մէջ կենալէն վերջը : Խրթալու ատենսին ինձի դարձաւ Այտթէոս , “ Իայէ , ըսաւ , զգոյշ կեցիր՝ եթէ չես ուզեր որ քեզի ալ այդպիսի վտանգ մը հանդիպի , : Վիշ մը ետքը կանչեց զիս թագաւորը , և քանի մը թղթեր տուաւ ձեռքս , որոնց վրայ Հիւ ասոր անոր վՃարելու ծախքերը նշանած էր : Իայց նոյն օրը կարգէ գուրս տագնապ մը կը տեսնէի թագաւորին երեսին վըրայ , որուն պատճառը կամ պաշտօնէից ունեցած սաստիկ շփոթութիւնն էր , և կամ ժողովրդեան աղաղակները որ խուռն բազմութեամբ աշտարակին չորս կողմը ժողվուած էին : Ուզովիկոս երբոր անկողին մտնելու եղաւ , պատուիրեց որ նոյն գիշերը իր խուցը պառկիմուստի նոյն գիշեր իր քովը անցուցի :

Իր շարունակուի :

ԲՆԱԿԱՆՔ

ԱՍՏԵՂԱԲԱԾԽՈՒԹԻՒՆ

Արևոսն դիրքը աստեղաց մէջ :

Խրկնից երեսը փայլող աստեղաց մէջ քան զամէնն անհամեմատ կերպով գեղեցիկն է Այրիոս ըսուածը . աստեղաբաշխներէն ոմանք զանիկայ երկնից առաջին աստղը կը սեպեն և վերին արեգակն կը համարին , որուն վրայ կը պտըտին մեր արեւը և ուրիշ անբաւ արեւներ , որ երկնից ընդարձակութեան

մեզի մօտ եղած գաւառները կը լուսաւորեն :

Էստեղաբաշխութիւնն հիմա այս աստեղ տեղազանութիւնը գտեր է , որ թէպէտ մեր աչք ամենէն պայծառը կ'երեւայ , սակայն մեզի ամենէն մօտը չէ : Տեղազանութիւնն աստեղաբաշխք կրցեր են անոր հեռաւորութիւնը թուով մերձաւորապէս բացատրել , որ է 1373 000 անգամ արեւուն մեզմէ ունեցած հեռաւորութիւնը . իսկ արեւը իբր 38 միլիոն փարաախ մեզմէ հեռու է :

Այրիոսի երկրէս ունեցած անհնարին հեռաւորութեանը աւելի որոշ գաղափար մը տալու համար , գրեթէ 52 174 000 միլիոն փարաախ մեզմէ հեռու է . լոյսը որ արեւէն մեզի համնելու համար 8 բոպէ և 17 մանրերկրորդ կ'ուզէ , Այրիոսի մեզմէ ունեցած հեռաւորութիւնը կտրելու համար գրեթէ 22 տարի պէտք է :

Հիմա դնենք թէ այս աստղէն կամ ասոր արեգակնային դրութեան մոլորակներուն մէկէն աստեղաբաշխ մը երկրիս վրայ մեր ունեցած ամենէն զօրաւոր դիտակը աչքը դրած մեր արեւն ու մեր արեգակնային ընդարձակածաւալ դրութեան բազմաթիւ մոլորակներն ու արբանեակները դիտէ , արդեօք ինչ պիտի տեսնէ մեր տիեզերքը , պիտի կարենայ երկբայիլ թէ դիտածը տիեզերք մըն է : — Եր արեւ , որ է ջահ աշխարհի՝ ըստ Այսոնի զմիւնացւոյ և անսպառելի աղքիւր լուսոյ և ջերմութեան , Այրիոսի աստեղաբաշխին աչքը աղօտ ձառագայթի իմը պէս հազիւ պիտի երեւայ : Խակ մեր մոլորակները ոչ միայն պիտի չկարենայ տեսնել , այլ և ոչ իսկ անոնց էութեանը վրայ գաղափար պիտի ունենայ : Ուստի թագը , որ արեւէն ետև մեր մոլորակաց մէջ ամենէն մեծն է , Այրիոսի աստեղաբաշխին տեսողական շառաւիղին վրայ կ'իյնայ , որ մեր արեւէն իր աչքը կը հասնի . այս աստեղաբաշխը ամենեին բան մը չտեսներ , վասն զի մեր կեզրոնական աստեղ սփռած տկար լուսոյն և ոչ մէկ հարիւ-